

[Iris Spanbroek](#)

30 juni 2024

Gezien op 28 juni 2024, Tweetakt, Theater Kikker, Utrecht

De Joker heeft prinses Leia ontvoerd en moet worden gered door Batman vanaf de Titanic, met hulp van E.T.! Welkom bij de vetste Hollywood-film die je ooit hebt gezien: een medley van actie en popcultuur, geregisseerd en gespeeld door twee fanatieke broers die koste wat kost willen ontsnappen in hun fantasie.

Terminator Too van Vervloet & De Studio weet de juiste toon direct te zetten: in een chaotisch decor (in een scenografie van Tom Jaspers) van kartonnen rekwisieten, muziekinstrumenten, houtjetouwtje-kostuums, nepbloed, winkelkarretjes vermomd als auto's, eigenhandige VFX-effecten en op de

achtergrond heel erg veel pizzadozen, treffen we twee broers aan. De jongere broer (Robbert Vervloet) speelt de scènes uit die de oudere broer (Kaspar Schellingerhout) voor hem bedenkt.

Zo'n beetje elke grote Amerikaanse film passeert de revue. Er zijn dialogen uit *Pulp Fiction*, muziek uit *The Lion King*, een opblaasbare dino uit *Jurassic Park* en uiteraard meerdere kartonnen cut-outs van prinses Leia. Dat op rap tempo de een na de andere verwijzing wordt afgevuurd is genieten, misschien nog wel meer voor de volwassenen dan voor de tieners.

Het is een geestdriftige homevideo-productie, maar al snel wordt duidelijk dat een van de twee fanatieker is dan de ander. De oudste broer duldt geen tegenspraak, weet alles beter, en de jongste broer verliest steeds meer zijn enthousiasme. Onder alle fantasie en actie gaat duidelijk iets anders schuil, geïllustreerd door de voorzichtige vragen die de jongste stelt aan de oudste: hoe is het dan buiten, in de echte wereld? Hoe voelt echte liefde eigenlijk? En, stilletjes tijdens een sterfscène: is dat hoe jij huilde toen papa doodging? Wanneer er geen heldhaftig plot wordt uitgespeeld, zien we plotseling twee eenzame, bozige kinderen.

Opgeblazen filmactie

Meer dan korte verwijzingen naar die grote gebeurtenissen in het 'echte' leven krijgen we lange tijd niet. Hoe deze twee broers in deze situatie zijn beland, binnen in hun zelfgemaakte filmstudio, afgesloten van de buitenwereld, is bijzaak aan wat er hierbinnen gebeurt. Hun onderlinge verhoudingen krijgen de meeste focus. Vervloet en Schellingerhout lijken de tijd van hun leven te hebben in de opgeblazen filmactie. Ze vliegen over het podium, verliezen zich in de filmscènes en vervolgens ook in hun onderlinge broerdrama. Als kers op de taart creëren ze, met Schellingerhout op elektrisch gitaar en Vervloet op drums, ook nog eens hun eigen bombastische soundtrack.

Hoe meer de jongste broer tegenstribbelt, zijn interesse verliest of zijn eigen ideeën probeert door te drukken, hoe dominanter en agressiever de oudste broer wordt, tot aan schreeuwen en fysiek geweld toe. Schellingerhout is heerlijk onuitstaanbaar als driftkikker, terwijl Vervloet met finesse weet te schakelen tussen imitaties van Heath Ledger en het onzekere jongere broertje. Het gekibbel tussen de broers is herkenbaar als een broer- of zusgevecht, dat langzaam – soms net wat te langzaam – opbouwt naar een escalatie.

Nepbloed aan honkbalknuppels

Terugkerend debat tussen de broers is hoe belangrijk verbeelding is. De oudste broer lijkt ervan overtuigd: de echte wereld, daar heb je geen controle over, dat is té echt. Je kan net zo goed je verbeelding gebruiken, want in je fantasie kan natuurlijk alles en kun je alles meemaken wat jij zelf wilt. Maar zijn de ingebeelde scènes genoeg? Mag je het in je verbeelding dan nog wel over echte dingen hebben, en zo nee, waar doe je het dan voor? In de climax lopen verbeelding en echtheid dan ook vakkundig door elkaar: de frustraties tussen de twee broers exploderen tot heus filmgeweld. Flessen worden stukgeslagen en nepbloed kleeft aan honkbalknuppels. Het is bijna jammer dat dat niveau van actie bij die ene climax blijft.

Terminator Too weet op simpele maar spetterende wijze een ode te brengen aan niet alleen Hollywood, maar ook de fan- of kinderervaring van Hollywood: een plek om in weg te vluchten, met verhalen die je inspiratie of moed bieden om zelf je eigen avonturen te beleven.

Foto: Yuri van der Hoeven

<https://www.theaterkrant.nl/recensie/terminator-too-12/vervloet-de-studio/>